



צייץ' והאומנים

בתמונה שצולמה השבוע בפתיחה המחודשת של מועדון התיאטרון בתל-אביב. מנחה הערב, שמשון בר התלוצץ: „עכשיו כל האומנים רוצים להצטלם עם צייץ'“. הוא לא הספיק לסיים את המישפט וצייץ' קפץ לבמה כדי להצטלם. הצטרפו אליו, מימין לשמאל, שמשון בר, הפנתרון אדוארד אוליארצ'יק, אביו של אלון אוליארצ'יק מלחמת כוורת, יענקלה בן-סירה, צייץ', אריק לביא, ראובן שפר וגדעון זינגר. באותה הזדמנות מחה אריק לביא: „אבל אני רוצה להצטלם עם יהושע רבינוביץ'!“ ואילו האומנים האחרים, שהופיעו לפני 17 שנים בפתיחה הראשונה של מועדון התיאטרון, גילו את ההבדל בין אז לחיים: אז הם קיבלו עבור ההופעה חמש לירות כל אחד, הפעם הם הופיעו בלי לקבל כל תמורה כספית.

זכתה השבוע בתו של יצחק רבין, דליה רבין, הלומדת משר פטים שנה רביעית באוניברסיטת תל-אביב ומתמחה בבית המישפט המחוזי. עם סיום מעשה-ההמרכבה של אביה, לא פסו קו ידידיה ללימודים ולעבודה לברכה, כשרובם גם מתעניינים באפשרות להשיג איזה פרוטקט צינה קטנה אצל האבא.

לא רק דליה רבין לומדת באוניברסיטת תל-אביב. גם רבים ממשפחת רבין טיבל וגמר של השנה לומדים בה: החל מהזוכה במקום הראשון, שרמיה ארצי, הלור מד תיאטרון, דרך סולנית להי קת האחים והאחיות ולווי מרי לר, הלומדת אף היא תיאטרון. עבור בגידי קורן שהלחין את שירים של האחים והאחיות ור השתתף בהלחנת הבלדה של ברון גימלי, הלומד רפואה. הלחנת השיר לא אוותר, נעשה תה עלידי המלחין-סטודנט למוזיקולוגיה רוני וייס, וחבר להקת כוורת שהיתה אורחת ה-פסטיבל, יוני רבנר, גם הוא תלמיד למוזיקולוגיה.

במהלך הקלטת תוכנית הטלוויזיה שירי ירושלים, זכתה הזמרת ריקי גל, לתשומת-לב כללית. היא הסתובבה באולפן כששערה מספור, חייטה בעצבנות בין אביזרי התיאטרון. למתעניינים סיפרה כי איבדה את מפתחות המכונית ו, אין לי מה לשוב הביתה בלי המכונית.

פסוקי השבוע

שרהביטחון משה דיין: „גמאס לי מכל הממשלה הזאת!“

ח"כ המערך אריה (רובינ) אליאב: „אני יכול לכתוב דוקטורט מה קורה כשגולדה מעקמת את האף.“

הפירסומאי ארי סלע: „בעיקבות אסון מעלות, שינתי את דעתי בקשר לעונש-מוות. אני בעד עונש-מוות לשרי הממשלה.“

דרשו את קוניטרה, וההצעה ירדה מסדר היום.

בעיקבות ביקורו של שרה-החוק האמריקאי, העלה ה' שבוע בעל מלון החלק דויד בירושלים. יקותיאל פדרמן, זיכרונות. מתברר שמלבד קיי סיג'ר, התגוררו במלון שבנוסד ב-1931, אורחים רמי-מעלה רבים. האורח החשוב הראשון שתחתם בספר האורחים של ה' מלון, היה הנציב העליון דאו ארתור ווקופי, אחיו חתם ראש עיריית ירושלים באותן שנים ראגב נאשאשיבי כיי. חתימת נוספות: קיסר חמש הייליה סילאסי, ראש ממשלת גרמניה המערבית של שער יולי בראנר וזכיר ה' אויס. קורט ולדהיים.

סיפור התמוטטותו של שרה-ביטחון משה דיין בימי מלחמת יום-הכיפורים וביטול הופעתו בטלוויזיה על-ידי ראש-הממשלה גולדה מאיר (העולט הזה 1893), עורר וי' כוחים רבים, הביא את דיין לפירסום הפרוטוקול של פגי' שתו עם ועדת העורכים. ב' ימים אלה הופיע סיפורו של הפרשן הצבאי של הארץ, זאב שרף, רעידת אדמה באקטור בר, הדן במלחמת יום-הכיפורים. הספר כולל פרק על הת' מוטטותו של דיין, מספר כי' צד נשבר דיין ב-9 באוקטור בר, הציע לסגת נסיגה עמוקה מעבר למיתלה עד להרים ש' בשליש תמורחי של חצי האי סיני לייד ג'אבל מראה. ב' צטטו פרוטוקולים, מספר שרף שדיין הודיע לפיקוד ולעור' כי העיתונים כי בשעה תשע בערב הוא יודיע לאומה בשי' דור טלוויזיה כי צריך לסגת וכי אין אנו חוקים יותר מ' המצרים. לפי שרף, טילפן אחד העורכים אל ראש-הממשלה, דיווח לה על דברי דיין הציע למנוע את השידור. לאחר ה' שעה שמונה בערב, הודיעו ל' טלוויזיה כי שידורו של דיין בוטל ובמקומו יופיע אהרן רייב.

בעיקבות מאמציו של שרה-החוק האמריקאי קייסינג'ר להשיג הסכם הפרדת כוחות עם הסורים, עסקה השבוע תוכנית ג'י-צה"ל, כאלה היו הימים שהיו, שבעריכת תירצה יובל, בין השאר גם במשאומת עם הסורים לפני בחודש מאי 1949, בדיוק לפני 25 שנים. מסתבר שגם אז היו קשיים ותסיבות: נזכר חבר הממשלת הישראלית דאן יהו' שרץ פלמון, כי כשהגיעו לפני חתימת הסכם על סורים לאורך הקו, הציעה ישראל שהסורים ייערכו בג'יפס עם ארבעה חיילים בכל ג'יפ. הסורים הת' נגדו בטענה האבסורדית של ג'יפ יש 25 כוחות-סוס ובצורה זו יסירו 25 סוסים עם רוכביהם. כשהסורים דרשו את א' טבריה, הביאו הישראלים הצעה נגדית: תמורת טבריה הם

בשבוע שעבר לזכרו של סא"ל ראובן אליעז, מי שהיה סמ"ח"ט חטיבת גולני ונהרג במלחמת יום-הכיפורים בקרב על החרמון, נשא דברים ל' זיכרו גם ח"כ מאיר פעיל, אלוף-מישנה במילואים, שהיה בשעתו מח"ט גולני. נזכר פעיל איך בתום מלחמת ששת-הימים בא אליו ראובן הביא לו רובה קלשניק ארוז בשל"ת חדש ומבריק. שלא נורתה בו עדיין יריה אחת. הרובה נלקח כמז' ברת-הגולן ונמסר לפעיל כמז' כרת. זאת הרובה הזה... אמר פעיל, „אני אשמור לעולם...“ וכאן נקטעו דבריו, כאשר פרץ בכבי ולא יכול היה להמשיך ל' עוד לדבר.

עצה לשר-ההסברה שמו' עון פרס, המופיע באחרונה ברדיו ובטלוויזיה כדובר ה' ממשלה, נתן השבוע השחקן אריק לביא: „מישהו צריך להגיד לו שהוא צריך ללמוד פיתוח קול, בגלל הופעותיו הרבות.“

אמצעי בדוק לצלילות-די הפלמ"ח, איש קיבוץ בית-השיטה, ששכל את בנו במל-מת יום-הכיפורים. מאז המיל' חמה חדל שריג לקרוא עיתונים. „אשילו את דבר אינני קורא“, אמר, „ותאמינו לי, צלילות דעתי משתפרת מיום ליום.“ שריג עוקב אחר החדשות רק באמצעות מתודות החדשות של הרדיו.

בעיקבות מאמציו של שרה-החוק האמריקאי קייסינג'ר להשיג הסכם הפרדת כוחות עם הסורים, עסקה השבוע תוכנית ג'י-צה"ל, כאלה היו הימים שהיו, שבעריכת תירצה יובל, בין השאר גם במשאומת עם הסורים לפני בחודש מאי 1949, בדיוק לפני 25 שנים. מסתבר שגם אז היו קשיים ותסיבות: נזכר חבר הממשלת הישראלית דאן יהו' שרץ פלמון, כי כשהגיעו לפני חתימת הסכם על סורים לאורך הקו, הציעה ישראל שהסורים ייערכו בג'יפס עם ארבעה חיילים בכל ג'יפ. הסורים הת' נגדו בטענה האבסורדית של ג'יפ יש 25 כוחות-סוס ובצורה זו יסירו 25 סוסים עם רוכביהם. כשהסורים דרשו את א' טבריה, הביאו הישראלים הצעה נגדית: תמורת טבריה הם

בשבוע שעבר לזכרו של סא"ל ראובן אליעז, מי שהיה סמ"ח"ט חטיבת גולני ונהרג במלחמת יום-הכיפורים בקרב על החרמון, נשא דברים ל' זיכרו גם ח"כ מאיר פעיל, אלוף-מישנה במילואים, שהיה בשעתו מח"ט גולני. נזכר פעיל איך בתום מלחמת ששת-הימים בא אליו ראובן הביא לו רובה קלשניק ארוז בשל"ת חדש ומבריק. שלא נורתה בו עדיין יריה אחת. הרובה נלקח כמז' ברת-הגולן ונמסר לפעיל כמז' כרת. זאת הרובה הזה... אמר פעיל, „אני אשמור לעולם...“ וכאן נקטעו דבריו, כאשר פרץ בכבי ולא יכול היה להמשיך ל' עוד לדבר.

נסיעתו הבאה, הבטיחה לו ב' חיוך שיעשו חיים משוגעים ב' יחד. ורטמן השתכנע. נשבע ש' יקח אותה איתו בנסיעתו הבאה.

נימה מישפחתית הכניס ליישבת המרכז מי שהיה בזמנו יו"ר ועדת חוק-ביטחון דויד הכהן, שצחק על הרישות של מנהיג הליכוד מנחם בגין שלא להחזיר שטחים. אמר הכהן: „למה בגין לא בא אלי לפני מלחמת ששת-הימים ו' דרש ממני לבקש מקרוב מיש' פחה שלי לכבוש את ירושלים? או הוא לא חשב בכלל על ירושלים.“ הקרוב הוא אלוף (מיל.) עוזי נרקיס שהיה אז מפקד פיקוד המרכז והנשוי לבתו של הכהן. חתן אחר של דויד הכהן, מזכ"ל מפלגת העבודה אהרון ידלון, שניהל את ישיבת המרכז, הפסיק בתקיפות נואמים אחרים, הת' ייחס בעדינות לנאומו הארוך והקולני של חותנו.

אהרון ידלון הופיע בשבוע שעבר בפני סטודנטים, הטיף להם על הצורך בהידוק התגורה ובחיים צנועים. יומיים אחרי ההופעה, רכש ידלון מכונית וולוו חדשה במחיר 80 אלף ל"י, על חשבון מפלגת העבודה.

כאשר נשאל השבוע שר' המשפטים חיים צדוק מדוע לא הסכים להתחרות על משרת ראש-הממשלה. השיב: „אני שומר לעצמי את הזכות השמור' לה לכל אורח בישראל לסרב להיות ראש-ממשלה.“

עצה לשר-ההסברה שמו' עון פרס, המופיע באחרונה ברדיו ובטלוויזיה כדובר ה' ממשלה, נתן השבוע השחקן אריק לביא: „מישהו צריך להגיד לו שהוא צריך ללמוד פיתוח קול, בגלל הופעותיו הרבות.“

בערב זיכרון שנערך

הראשון שנתבע את הת' פטרתו של משה דיין, יומיים אחרי גמר מלחמת יום-הכיפורים, היה שר-המישפטים דאן, יעקוב שמשון שפירא. כאשר השמיע את הדרישה בפרום מפלגתי, התנפל עליו ח"כ אברהם זילברברג, ואמר: „עד היום היה מקובל להגיה שר-מישפטים הוא איש חכם.“ לפני כמה ימים נתקל שפירא בזילברברג במרכז מידה לגת העבודה. זילברברג הודה שצדק וביקש ממנו סליחה. השריב לו שפירא: „אתה איש שומר-מיצוות, לכן לא די בכך שתתנצל. עליך לחלוץ את נעליך, לשבת על הארץ ולכזר אפר על ראשך!“

בישיבת מרכז מפלגת העבודה שהתקיימה בשבוע שר' עבר בתל-אביב, פנה שר' המישפטים חיים צדוק אל עוזרו האישי חיאל (חיליק) ג'ומבן, ביקש ממנו שיצא איתו אל מחוץ לאולם להתייער צות. חיליק, שהיה עסוק באותה עת בשחה עם חברי, השיב לשר: „חכה לי, וירד עם חברי למיזנון למשך חצי שעה.“

באותה ישיבה הסתודרו ליד אחד השולחנות חברי ישיבת אחרות-העבודה-לשעבר ח"כ אלון ישראל גלדי, משה ברמל ואברהם ג'י בלבר. אחד מאנשי רפ"ר-השעבר, יעקוב ויסמונסקי, התערב עם ג'י יעקובי על-כך שיקח כסא וישב איתם ביחד. ויסמונסקי לקח כיסא והתיישב לידם. הארבעה הפסיקו את השיחה והסתלקו מהמקום.

פגישה נוספת היתה בישיבת המרכז בין ח"כ משה ורטמן לבין מזכירתו של סגן המזכ"ל מטעם רפ"ר-לשעבר משה נצר, בטי ברושינסקי-קיי. בטי נופה בוורטמן, שזור לפני מיספר ימים מחו"ל. על כי לא לקח אותה איתו, ניסתה לשכנע אותו שיקח אותה ב'



ישראל פולק

יו"ר מועצת המנהלים של כלל ובעל מיפעלי פולקט וואמן, עלה בזמנו לארץ מצילי, שם היה בעל מיפעל לטכסטיל מעלה משלוש אלפים עובדים, הקים את מיפעליו בקריית-גת אחרי שיחה עם שרה-אוצר פינחס ספיר, שהתנהלה כך: פולק: „אני רוצה להקים את המיפעל לייד תל-אביב, כי שם נמצאים רוב הקונים שלי.“ ספיר: „אתה לך מרחק 20 דקות נסיעה מתל-אביב.“ פולק: „מסכים, אבל רוצה לראות שזה כך.“ ספיר: „אז תהיה אצלי מחר בחמש בבוקר במשרד.“ פולק הגיע בזמן והשניים יצאו לדרך. הכביש היה ריק ממכוניות, הג'יפ טס והצליח להגיע ב-21 דקות. פולק השתכנע והקים את המיפעל במקום, הנמצא במרחק של שעה לפחות מתל-אביב בנסיעה רגילה בכבישים העמוסים. בתמונה נראה פולק עם פנינה רוזנבלום, שדיגמנה בזמנו ממוצרי מיפעליו.